

Urbino, Assisi, Rieti

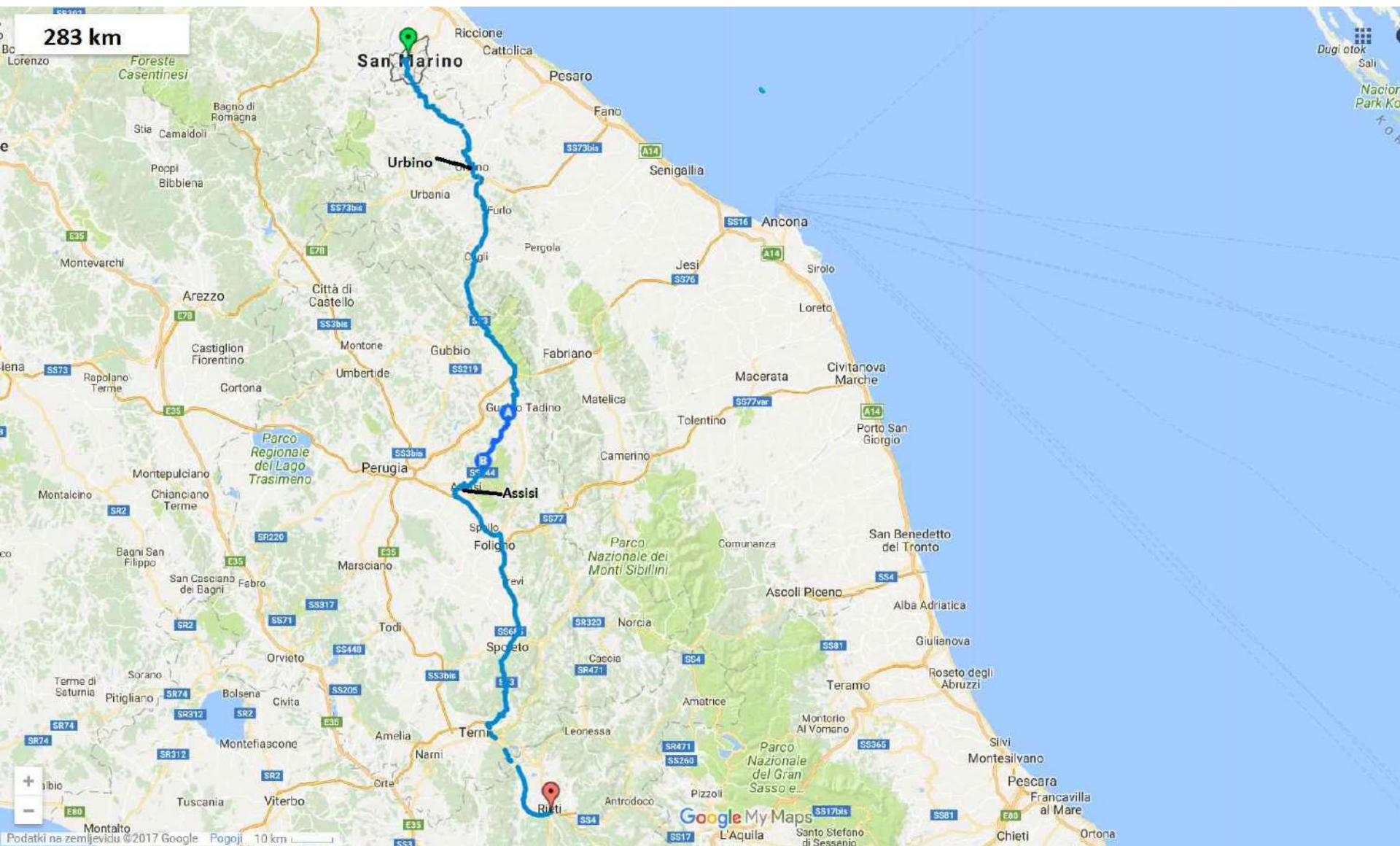
nedelja, 29. oktober 2017

Lilijana in Matjaž Pelc

Za celozaslonski pogled v programu Acrobat Reader
istočasno pritisni tipki Ctrl + L.

Opravljena pot drugega dne.

Slovo od San Marina.

Lepo vijugasta cesta, slab asfalt ...

prekrasna pokrajina.

Mesto Urbino je bilo naseljeno že v predrimski dobi. Ustanovili so ga Umbrijci. Leži na nad. višini 451 m in šteje okrog 15.500 prebivalcev. V času najinega obiska je kar močno pihalo.

V tem kraju je bil 16. februarja 1979 rojen motociklistični dirkač Valentino Rossi. Ta podatek sem odkrila šele doma. Včasih tudi slepa kura zrno najde 😊

Fotografija je z interneta.

Več o Urbinu na <https://sl.wikipedia.org/wiki/Urbino>.

Glavna zanimivost v Urbinu je *Palazzo Ducale*: gradnja se je začela v drugi polovici 15. stoletja po naročilu Federica II. da Montefeltro. V njem je *Galleria Nazionale delle Marche* z eno najpomembnejših zbirk renesančnih slik na svetu.

Da je svet res majhen, sva ugotovila že večkrat. V San Marinu sva na stopnicah do stolpa ponudila uslugo fotografiranja večji skupini Slovencev in na tem trgu smo se zopet srečali. Kakšno naključje. No, tokrat jih nisva fotkala 😊

Ne moreš dojeti, da so že pred toliko leti
znali zgraditi tako mogočne stavbe, ki jih
še danes občudujemo.

In vse te podrobnosti. Koliko truda in časa.

In še notranjost.

Trg še z druge strani.

RELIGIO · PACE · VICTORIAS · AEQUALAVIT · QUAE · VITAE · FELICITATEM · SUPERAVIT

FEDERICVS · VRBINI · DVX · MONTISFERETRI · AN

QVI · BELLO · PLVRIES · DEPVGNAVIT · SEX · ANNIS

Počasi odhajava iz Urbina.

Če je strmo navzgor, potem pričakuješ strmo tudi navzdol.

Škoda, da se povsod najdejo takšni „umetniki“.

Stenske otroške ure ☺.

Malce srhljivo je gledati oči, ki se premikajo na vsako sekundo.

Relief nad vrati je krasen. Poblíž je na naslednji fotki.

Turistični vlakec, ču - ču.

Slovo od Urbina.

Mala malca.

Tale „faracajg“ pa potuje z nama že 8 let, pa še vedno vžge.

Na prodaj – FIAT SIMCA 1937. Cena žal ni bila napisana.

Čisto slučajno sva naletela na konvoj samih „fičkotov“. Najmanj 300 komadov. Kulsko.

V jesenske barve so se odele tudi skale.

Ne bova se več pridušala nad našimi cestami. Ob prihodu domov se nama je zdela cesta skozi Hudo luknjo hudo carska.

Assisi je postalo romarsko središče zaradi povezave z legendo svetega Frančiška. Mesto sta prizadela dva rušilna potresa, ki sta pretresla Umbrijo v septembru 1997. Velika škoda je nastala na mnogih zgodovinskih spomenikih, glavna destinacija v mestu, Bazilika Svetega Frančiška pa je bila po manj kot 2 letih obnovljena.

Več podatkov najdeš na <https://sl.wikipedia.org/wiki/Assisi>.

Od parkirišča je do starega mestnega jedra kar zavita pot skozi tunele. No, nazaj sva vrata v tunele zgrešila (kdo ve kje) in sva se kar nahodila okoli in okoli obzidja, da sva se vrnila do avta.

Ata Pelc, a je še daleč?

Katedrala Assisi

Ne mi preveč zamerit, a vseh znamenitosti niti ne znam poimenovati.

Občudujeva jih zgolj zato, ker so to veličastne stavbe in njihova notranjost naju osupne.

Še nekaj spominkov.

Pa grizimo še mal kolena, da pridemo do vrha.

Rocca Maggiore ali v prevodu večja utrdba (obstaja tudi Rocca Minore), cesarska trdnjava na hribu nad mestom je bila leta 1189 oropana in nato leta 1367 obnovljena.

Pa še razgled z gradu na del mesta Assisi.

CITTA DI
ASSISI

SERAPHICA CIVITAS

CULTURE
OP|RE

VOI SIETE QUI
YOU ARE HERE

LEGENDA

KEY

Lepo se je sprehajati po ogromnih sobanah in si predstavljati razkošje takratnega življenja. Ne predstavljam pa si bivanja v tem kamenju pozimi. Mene bi pobralo od mraza, jaz rabim toploto.

WITTESBORGH

Tudi ta „osmica“ je znamenitost Assisija, ki jo tržijo kot kraj harmonije in tišine ob vznožju velike bazilike sv. Frančiška ali Bosco di San Francesco.

Pa ne moreva se po Italiji prevažat z japonskim avtom, zato sva preheblala tablice. Sva hitro ugotovila, da imava problem, kam naj z vso najino prtljago. Sva raje kar najinega konjička obdržala.

Vrvež na trgu Assisija.

Njam njam njam.

Bazilika je posvečena Klari Asiški (1193 – 1253), v njej je tudi pokopana. Ustanovila je nov ženski red v Cerkvi, z življenjem v popolnem uboštvu, kar je že v takratnih časih dvignilo veliko prahu.

Dva leva 😊. Naglas je prepuščen tvoji izbiri, hahahaha.

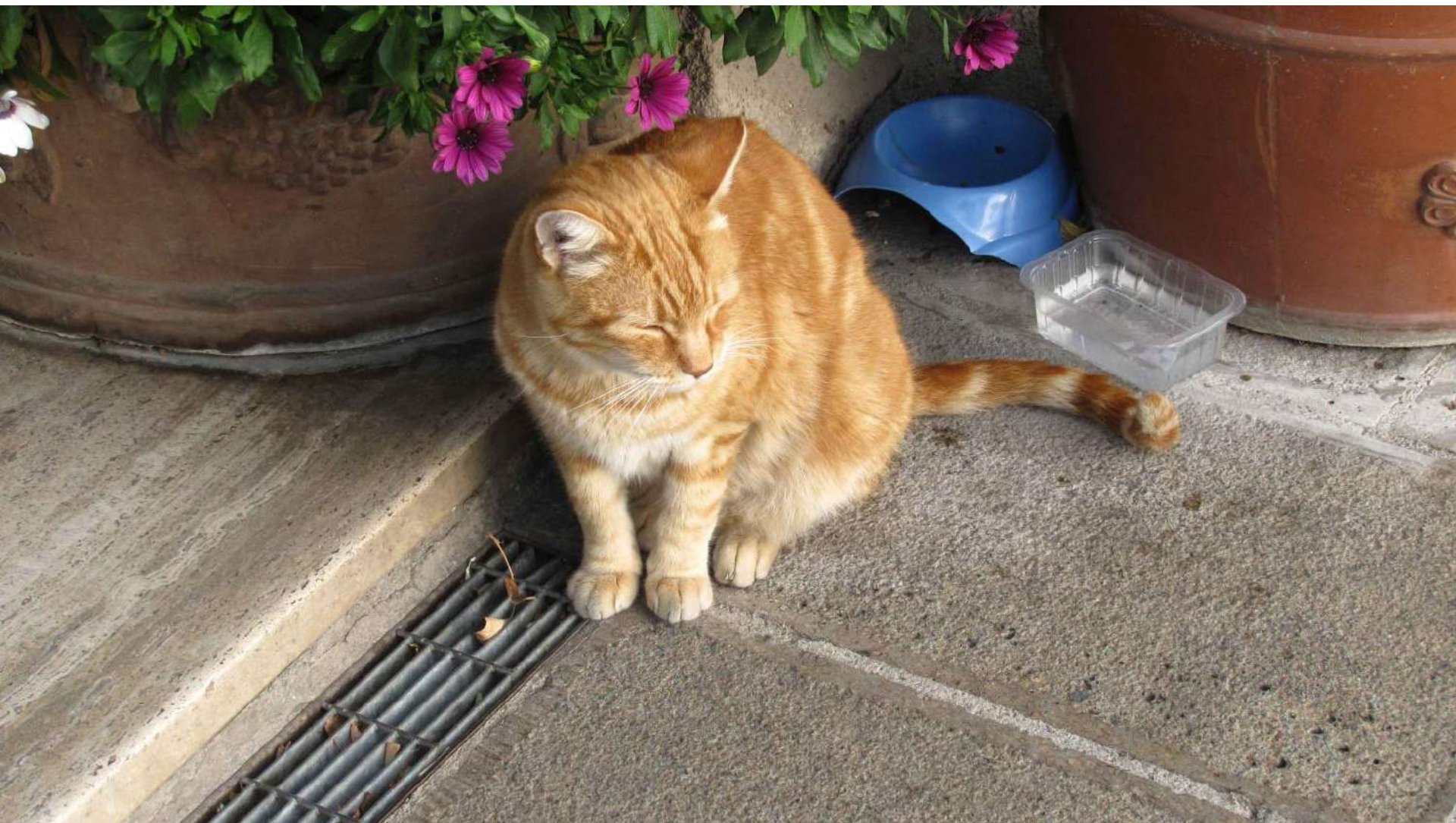

Prevozno sredstvo za turiste.

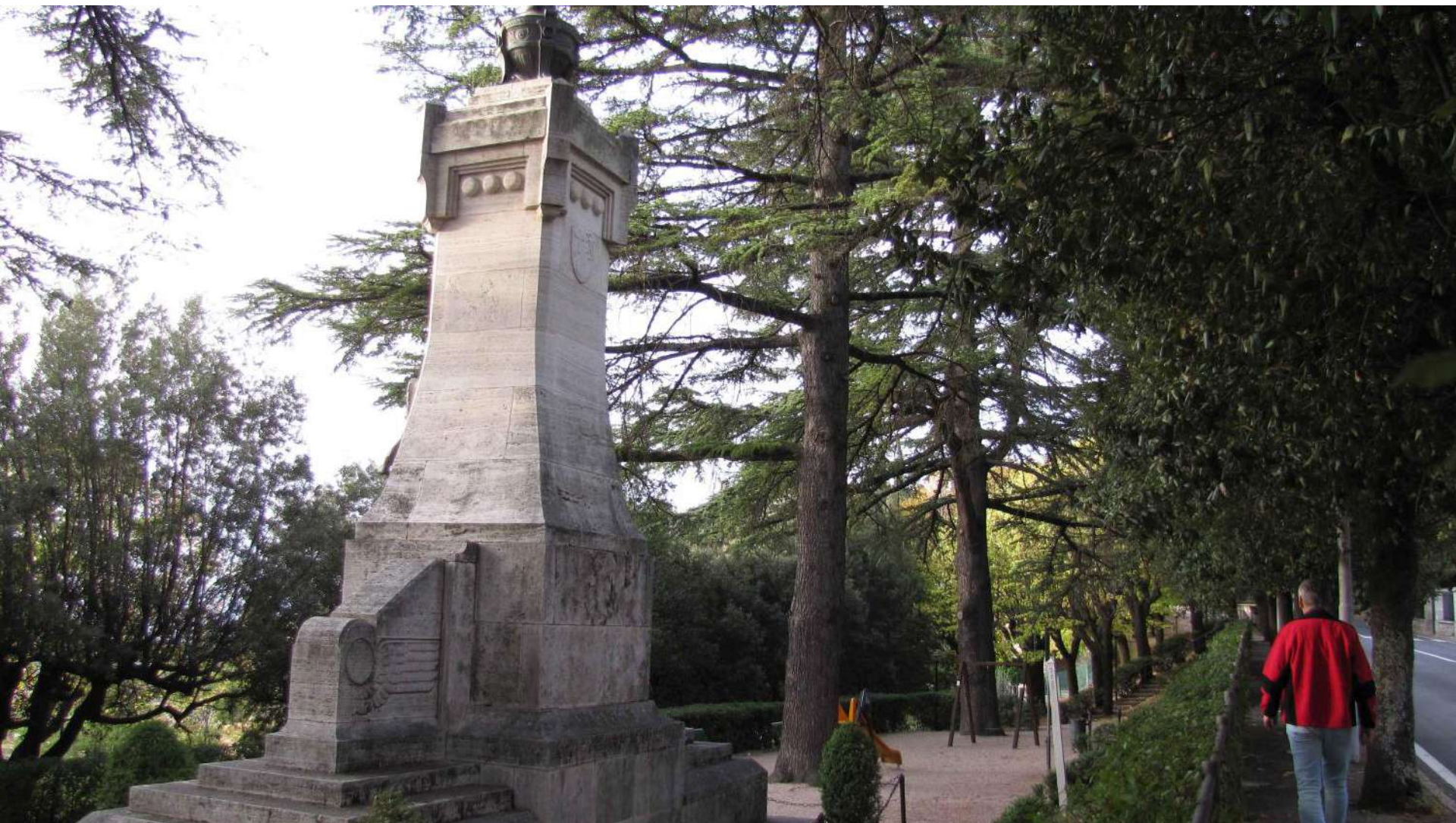
Mucek uživa v zadnjih sončnih žarkih in sploh ne „šmirgla“ množice turistov.

Vrane družijo se rade ...

Pa klepava nazaj proti avtu. Sva zašpilila klobaso.

Še zadnji pogled na Assisi. Na levi strani fotografije je bazilika svetega Frančiška, ki so jo gradili v letih od 1228 do 1253. Dan se je že nagibal v noč, zato sva se odločila, da raje nadaljujemo pot proti današnjemu cilju. Beri: ni se nama dalo hoditi do tja.

Današnji cilj je Rieti. Presnete enosmerne ulice. Za mišji repek sva zgrešila hotel, a nazaj po isti poti ne gre, zato sva morala še na en giro okrog mesta. Najti brezplačni parkirni prostor = misija nemogoče.

Rieti sva izbrala čisto slučajno, ker je bila kilometrina za ta dan tista ta prava.

Fontana Delfina iz leta 1600.

Od tukaj pa sigurno ne bom odposlala razglednic. Pošljem domov še malo gratis ptičje gripe.

Tokrat spiva v hotelu.

Ne poznajo „kovtrov“, pa ne frotirastih brisač. Njihove brisače so tanke in po strukturi kot naše kuhinjske krpe. Čuden občutek, ko se brišeš vanje.

Midva greva spat, lahko noč.

Se beremo naslednjič.